

Aage Sørensen.

Født 23. Juni 1872, Student 1891, statsvidenskabelig Kandidat 1898, Leder af Arbejderforsikrings-Raadets Kontor fra 1898 — først som Sekretær, fra 1906 som Kontorchef —, død 28. April 1913.

Det er trist, at den Westergaardske Skole skal begynde at miste sine Elever, endnu medens dens Skaber er i sin fulde Arbejdskraft. Aage Sørensen var en typisk Elev af Skolen. Han voksede videnskabelig op, samtidig med at Nationaløkonomien skiftede mer end Navn og blev til Socialøkonomi. Han forbandt Skolens levende Interesse for sociale Spørgsmaal med den ædruelige og paalidelige Vejning og Vurdering af saavel Tal og Fakta som af Teorier, som er indpodet Skolens Elever af dens Leder.

Sørensen havde i nogle Aar studeret Sprog, da han kastede sig over det socialøkonomiske Studium. Han bevarede stadig sin Interesse for Sprog, ikke mindst for sammenlignende Sprogforskning. I sine senere Aar talte han ofte om at anvende den sammenlignende Forskningsmetode, han gennem Sprogstudiet var blevet bekendt med, *mutatis mutandis* paa de sociale Forhold og den sociale Lovgivning i de forskellige Lande. En Slags Forstudier til et saadant større Arbejde over de civiliserede Landes Forsikrings-

Aage Sørensen.

Født 23. Juni 1872, Student 1891, statsvidenskabelig Kandidat 1898, Leder af Arbejderforsikrings-Raadets Kontor fra 1898 — først som Sekretær, fra 1906 som Kontorchef —, død 28. April 1913.

Det er trist, at den Westergaardske Skole skal begynde at miste sine Elever, endnu medens dens Skaber er i sin fulde Arbejdskraft. Aage Sørensen var en typisk Elev af Skolen. Han voksede videnskabelig op, samtidig med at Nationaløkonomien skiftede mer end Navn og blev til Socialøkonomi. Han forbandt Skolens levende Interesse for sociale Spørgsmaal med den ædruelige og paalidelige Vejning og Vurdering af saavel Tal og Fakta som af Teorier, som er indpodet Skolens Elever af dens Leder.

Sørensen havde i nogle Aar studeret Sprog, da han kastede sig over det socialøkonomiske Studium. Han bevarede stadig sin Interesse for Sprog, ikke mindst for sammenlignende Sprogforskning. I sine senere Aar talte han ofte om at anvende den sammenlignende Forskningsmetode, han gennem Sprogstudiet var blevet bekendt med, *mutatis mutandis* paa de sociale Forhold og den sociale Lovgivning i de forskellige Lande. En Slags Forstudier til et saadant større Arbejde over de civiliserede Landes Forsikrings-

og Forsorgslovgivning findes i de klare og overskuelige Artikler fra hans Haand i nærværende Tidsskrift. De er ikke bygget paa tør og skematisk Paragrafreferat og -sammenligning, men paa et indgaaende Kendskab til de politiske, sociale og økonomiske Forhold paa de Steder, hvis Lovgivning han behandlede.

Udover hans Artikler i Tidsskriftet maa nævnes hans Fremstilling af dansk Forsikrings- og Forsorgs-Lovgivning i Zachers »Die Arbeiterversicherung im Auslande« og hans Skildring af den tyske Invaliditets- og Alderdomsforsikrings Virken for den danske Kommission angaaende Invaliditets- og Alderdomsforsikring. Begge Arbejder viser hans Evne til intet at overse, men samtidig til at ramme det centrale og fremhæve det væsentlige og afgørende.

Hans litterære Produktion blev ikke stor og indskrænkede sig til det Omraade, paa hvilket han var Specialist. Men Grunden hertil var ikke, at han var uvidende udenfor dette Omraade. Tværtimod, hans økonomiske og sociale Kundskaber var alsidige, men han blev tvunget til at udvise den Økonomi med sin Tid, at han literært bevægede sig dér, hvor hans daglige Arbejde laa.

Dette daglige Arbejde var knyttet til Arbejderforsikrings-Raadet, hvis Opgave som bekendt er at føre de bestaaende Ulykkesforsikringslove ud i Livet, træffe Afgørelser om de enkelte Ulykkestilfældes Henhøren eller ikke Henhøren under Lovene og udmaale Erstatninger til de invaliderede Arbejdere m. m. Denne Gerning tog det meste af hans Tid, men lykkeligt for ham tog den ogsaa hans Interesse ganske fangen. Han var Leder af Raadets Kontor fra dets Oprettelse, og

han har sammen med Raadets første Formand, H. N. Hansen, Æren for at Raadets Arbejde er blevet respekteret og anerkendt fra alle Sider, og at dets Kontor er blevet et Sted, hvor Arbejderne roligt henvender sig uden at risikere bureaukratisk Afvisning. Som Aage Sørensen var, forenende stor Dygtighed og megen Flid med den fineste Takt og Hensynsfuldhed, maatte han ikke alene indgyde ubegrænset Tillid hos alle sine Medarbejdere og være uhyre afholdt af dem alle fra den ældste til den yngste, men han vandt ogsaa mange af dem, der kom udefra til Raadets Kontor og ofte maatte gaa med et skuffet Haab.

Der er i de Mindeord, der er skrevet om Sørensen, stadig fremhævet, hvilken stor Indflydelse H. N. Hansen havde paa ham. Og det er rigtigt, at han voksede Dag for Dag som Administrator under dennes Indvirkning. Han lærte af ham den gamle Embedsmands gode Egenskaber: Orden, Sparsommelighed og Redelighed i Administration. Men med Hensyn til selve Ulykkesforsikringslovenes Udførelse i Livet var vist Sørensen H. N. Hansen, Nationaløkonomen Juristen, overlegen, for saa vidt Juristen gik fra Tilfælde til Tilfælde, behandelende hvert Tilfælde lidt for meget for sig, medens Nationaløkonomen stadig meget skarpt havde for Øje den røde Traad, der skulde forbinde alle Afgørelserne og skabe den sociale Ret, Lovgivningsmagten havde ønsket at skabe.

Sørensens levende Interesse for det socialøkonomiske Studium og dets Udøvere fik han Lejlighed til at vise i Gerning gennem de Aar, i hvilken han var i Ledelsen for socialøkonomisk Samfund. Paa sin stilsfærdige og overbevisende Maade fik han umærkeligt

sine Kammerater til med en lignende Iver som han selv at omfatte alle Samfundets Foreteelser, og herigennem var han med til at hæve de statsvidenskabelige Kandidaters Kvalitet og dermed deres Anseelse.

Han havde i høj Grad den engelske Verdens Respekt for andres Meninger, selv om de var nok saa fjerne fra hans egne og i Virkeligheden bygget paa langt svagere Grundlag end hans. Han havde samtidig en vis Angst og Skyhed ligeoverfor alt, der ikke var rent og fair. Dette kunde ved første Øjekast give ham et vist svagt og udflydende Præg. Men man var ikke længe om at opdage, at det var et falsk Indtryk, han var ikke svag, og han var ikke let at røkke, naar han én Gang efter en grundig og redelig Overvejelse havde dannet sig en Mening. Stødte han derimod paa Personer, som ikke tog Hensyn til, hvilke Midler de brugte, kunde han have vanskeligt, tilbageholdende som han var, ved at tage Kampen op. Men denne hans tilbageholdne Stilling og hans fintfølende og derfor let saarlige Natur var kun en Tiltrækning mere ved ham som Menneske.

Som han var, var det ganske naturligt, at han blev en af de stille i Landet, han blev ingen Partimand, fordi alle Partier syntes ham at bruge urene Vaaben, han blev ikke én af dem, hvis Navn figurerer som kendt Ansigt, men han var en af dem, der støbte de gode Kugler, andre skød ud.

Ved Aage Sørensens Død har vi mistet en dygtig Nationaløkonom, en fortrinlig Embedsmand og et ganske sjælden fint og elskværdigt Menneske.

Sv. Trier.